

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122249678
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122249678.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobkyne Ing. G. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C. S., V. č. XXX/X, zastúpenej právnym zástupcom Advokátska kancelária Miroslav Vaško, s.r.o., IČO: 53066464, so sídlom v Bratislave, Šándorova č. 2, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Miroslav Vaško, advokát a konateľ, proti žalovanému SiPa BB s.r.o., IČO: 45539022, so sídlom v Banskej Bystrici, Internátna č. 1885/1, zastúpenému právnym zástupcom CEE Attorneys Lišiak Martinák s.r.o., IČO: 50989014, so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 41, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Peter Lišiak, PhD., advokát a konateľ, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20C/15/2022-48 zo dňa 17.03.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť vydať žalobkyni nasledovné dokumenty: 2 x projektová dokumentácia skutočného vyhotovenia prestavby a prístavby rodinného domu č. s. XXX v obci C. S. postaveného na parcele „C“ č. XXX/XX, evidovanej na LV č. XXXX pre kat. úz. C. S.; 2 x zápis o odovzdaní a prevzatí predmetnej stavby; 3 x geodetické zameranie novej prístavby s geometrickým plánom ako podkladom pre vklad do katastra nehnuteľností; 2 x doklady o predpísaných skúškach zariadení inštalovaných v predmetnej stavbe a to: revízia plynu, bleskozvodu, prípojky NN (nízke napätie), elektro rozvody v dome, doklady od RS v dome - schéma zapojenia v RS, tlaková skúška - vodovod, tlaková skúška - plynovod, vzduchotesnosť kanalizácie, vykurovacia skúška, doklad o odbornom spustení vykurovacieho telesa; 2 x kópia vážnych lístkov o zneškodnení odpadov zo stavby; energetický certifikát domu; kópie certifikátov materiálov použitých na stavbe: murivo, betón, kamenivo, liapor, výplne otvorov, vstupné dvere, sadrokartónová konštrukcia, podlaha, zateplovací systém, minerálna vlna, fatrafol, keramická krytina; revízná správa od stavby komína - vložka; stavebný denník (prvý výrok) a vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v lehote 3 dní odo dňa rozhodnutia o výške trov samostatným uznesením (druhý výrok); žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 28.02.2022 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť odovzdať žalobkyni vyššie špecifikované dokumenty a tiež priznania náhrady trov konania; v odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa preukázala dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia, predovšetkým osvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy vzťahov v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“); súd prvej inštancie

poukázal na to, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - rodinného domu súpisné číslo XXX v obci C. S., postaveného na parcele C-KN č. XXX/XX, evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C. S.; rozhodnutím príslušného stavebného úradu č.j. 0111-ursp/2020-sg zo dňa 30.06.2020 právoplatným dňa 12.08.2020 bola žalobkyni povolená stavba - Prestavba a prístavba rodinného domu súp. č. XXX“ na pozemku p. č. XXX/XX v k. ú. C. S.; na realizáciu povolenej stavby uzatvorila žalobkyňa so žalovaným Zmluvu o dielo 001/2020 zo dňa 18.08.2020 (ďalej len „zmluva o dielo“), s prílohami č. 1 a 2, vrátane Dodatku č. 1 zo dňa 24.08.2020 (ďalej len „dodatok č. 1.“); žalobkyňa ako objednávateľ a žalovaný ako zhotoviteľ diela sa dohodli na ukončení výstavby diela najneskôr do 270 dní od zahájenia prác, teda najneskôr do 29.05.2021; nakoľko žalovaný dielo v dohodnutej lehote nevykonal, nesplnil povinnosti zhotoviteľa vyplývajúce mu zo zmluvy o dielo, od ktorej žalobkyňa v časti nedokončeného diela odstúpila; predmetnú stavbu žalobkyni dokončil iný zhotoviteľ; žalobkyňa žalovaného opakovane vyzvala na predloženie dokumentácie potrebnej pre kolaudáciu stavby, ktorú jej však žalovaný nevydal a to napriek skutočnosti, že od žalobkyňou v poradí prvej preukázanej výzvy na vydanie dokumentov (01.11.2021) ubehli viac ako 4 mesiace; súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný svojím konaním priamo znemožňuje žalobkyni nehnuteľnosť v jej vlastníctve riadne užívať, nakoľko zadržáva dokumenty, ktoré sú nevyhnutné pre podanie návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia; žalobkyni bola stavebným povolením uložená povinnosť dokončiť stavbu do 24 mesiacov od vyznačenia právoplatnosti rozhodnutia, pričom v zmysle § 76 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku - stavebný zákon (ďalej aj „stavebný zákon“) možno dokončenú stavbu užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia; zo zmluvy o dielo je zrejma povinnosť žalovaného zabezpečiť podklady pre riadne skolaudovanie stavby - vykonanie skúšobnej prevádzky a všetkých úkonov, činností a skúšok, ktoré sú potrebné k uvedeniu do riadnej prevádzky a užívaniu a cena za dielo zahŕňa všetky náklady na jeho realizáciu, vrátane nákladov na skúšky technických zariadení diela a vyhodnotenie kvality podľa príslušných noriem nutných k riadnemu odovzdaniu a prevzatíu, vrátane geodetických prác; súd prvej inštancie tak dospel vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti k záveru, že žalobkyňa osvedčila nebezpečenstvo hrozacej ujmy a dodal, že nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do práv žalovaného, preto je splnená aj podmienka proporcionality; súd prvej inštancie žalobkyni neuložil povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej, nakoľko mal za to, že predmetným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami; súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 123 a 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 C.s.p., § 76 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. a § 17 ods. 2, § 18 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona; o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 31.03.2022 (č.l. 96-100 spisu); nesúhlasil s napadnutým uznesením a uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), g) a h) C.s.p.; poukázal na to, že so žalobkyňou uzatvoril dňa 18.08.2020 zmluvu o dielo, pričom na základe viacerých zmenových požiadaviek žalobkyne došlo k úprave rozsahu diela aj jeho ceny; celková cena za dielo bola dohodnutá na 81.950,- €, pričom do dnešného dňa žalobkyňa žalovanému neuhradila sumu 11.950,- €; žalovaný pritom vykonal všetky dohodnuté práce podľa zmluvy o dielo a vyzval žalobcu na prevzatie diela, pri ktorom malo dôjsť k spísaniu prípadných závad na odstránenie postupom podľa zmluvy o dielo, k čomu však nedošlo, nakoľko žalobkyňa zamedzila žalovanému vstup na stavbu a v súčasnosti je ako veriteľ v omeškaní s prijatím plnenia; žalobkyňa sa rozhodla od zmluvy o dielo odstúpiť, pričom ako dôvod uviedla porušenie zmluvy zo strany žalovaného, čo však neobstoí, keďže žalovaný zmluvu neporušil a odstúpenie žalobkyne tak nebolo platné; žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces, keď mu nedoručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ani prílohy; uznesenie súdu prvej inštancie neobsahuje úplné znenie tohto návrhu, a preto sa k nemu nemôže žalovaný riadne vyjadriť; jeho nedoručenie zabraňuje žalovanému prinajmenšom riadne uplatnenie popretia skutkových tvrdení, námietok k návrhom žalobkyne na vykonanie prípadných dôkazov a hmotnoprávných námietok; zároveň neboli splnené procesné podmienky pre vydanie napadnutého uznesenia; jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby o vydanie akejkoľvek veci je, že žalovaný musí mať dotknutú vec u seba aj v čase vydania rozhodnutia a vec musí byť individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlišiť od iných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu a žalovanému nie je zrejme, akým spôsobom súd prvej inštancie skúmal držbu zo strany žalovaného; žalovaný namieta povinnosť vydať predmetné listiny žalobkyni, ktorá mu neuhradila celú cenu diela

a odstúpila od nej a tiež poukazuje na to, že viaceré listiny u seba nemá a nemá ani povinnosť ich obstaráť a vydať žalobkyni; jedná sa o 2x projektovú dokumentáciu, ktorú žalovaný nemá a ani nemal povinnosť ju vypracovať; ďalej 2x zápis o odovzdaní a prevzatí predmetnej stavby, keďže žalobkyňa odmietla dielo od žalovaného prevziať a znemožnila mu akýkoľvek vstup na stavbu; 3x geodetické zameranie novej prístavby s geometrickým plánom, keďže geometrické zameranie mohlo byť vykonané iba po dokončení a odovzdaní diela; tiež energetický certifikát a stavebný denník žalovaný u seba nemá a nikdy ani nemal povinnosť ho vypracovať; aj spôsob akým sú dokumenty vymedzené v uznesení je nejasný a neumožňuje žalovanému splnenie uznesenia, pričom súd prvej inštancie nekonkretizuje, či majú byť dokumenty odovzdané v listinnej alebo elektronickej podobe a s výnimkou pár dokumentov nekonkretizuje ani to, či má byť odovzdaný originál alebo kópia dokumentu; nedostatočná individualizácia zo strany súdu prvej inštancie sa týka aj zápisu o odovzdaní a prevzatí predmetnej stavby, geodetického zamerania novej prístavby s geometrickým plánom ako podkladom pre vklad do katastra nehnuteľností, revízie plynu, bleskozvodu, prípojky NN (nízke napätie), elektro rozvody v dome, doklady od RS v dome - schéma zapojenia v RS, 2x kópia vážnych lístkov o zneškodnení odpadov zo stavby, energetický certifikát domu, kópie certifikátov materiálov použitých na stavbe: murivo, betón, kamenivo, liapor, výplne otvorov, vstupné dvere, sadrokartónová konštrukcia, podlaha, zateplovací systém, minerálna vlna, fatrafol, keramická krytina; okrem toho má žalovaný za to, že nebola splnená podmienka bezodkladnej potreby úpravy pomerov; lehota na dokončenie stavby nemá za následok neplatnosť stavebného povolenia, ani následnú nemožnosť kolaudácie stavby a teda žalobkyňu neohrozuje; žalovaný žalobkyni v užívaní stavby nijak nebráni, keďže táto k nej má prístup a môže ju užívať v súlade so stavom povoleným zákonom; nie je vinou žalovaného, že žalobkyňa do dnešného dňa nepožiadala o kolaudáciu stavby a povolenie jej predčasného užívania; skutočnosť, že žalovaný má podľa žalobkyne záväzok na dodanie určitých dokumentov potrebných ku kolaudácii nemožno zamieňať so záväzkom na zariadenie kolaudácie stavby; nemožnosť užívania stavby do dokončenia stavby nie je protiprávnym stavom a ani stavom, za ktorý by zodpovedal žalovaný; ani existencia hypotekárneho úveru nie je dôvodom pre údajnú potrebu bezodkladného upravenia pomerov, nakoľko žalobkyňa uzavrela zmluvu o hypotekárnom úvere s bankou sama a dohodnutie zmluvných podmienok bolo výhradne v jej kompetencii; záverom žalovaný namietol aj to, že súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie bez toho, aby uložil žalovanému povinnosť podať v tejto veci žalobu; na záver si žalovaný uplatnil zádržné právo do úhrady kúpnej ceny; na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol o trovách konania.

2.2 Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 22.04.2022 (č.l. 122-126 spisu) k odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že žalovaný ako splnomocniteľ (právnická osoba) splnomocnil právneho zástupcu na všetky právne úkony žalovaného, a udelil mu tzv. generálne plnomocnenstvo, ktoré je však absolútne neplatný právny úkon pre jeho rozpor s § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka; poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 353/2012-17 zo dňa 01.08.2012, v ktorom ústavný súd vymedzil, že ak by sa splnomocnenie malo interpretovať tak, že je udelené spoločnosťou v rozsahu oprávnenia robiť právne úkony spoločnosti vo všetkých veciach, išlo by o právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože zo zákona (§ 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka) patrí tento rozsah právomoci výlučne iba konateľom.; zároveň žalobkyňa uviedla, že splnomocnenie nespĺňa kritérium zrozumiteľnosti a určitosti, keďže nevymedzuje predmet sporu (resp. spisovú značku sporu) a strany sporu, čo Civilný sporový poriadok pre platnosť splnomocnenia z pohľadu kritéria určiteľnosti vyžaduje; okrem toho bolo vystavené dňa 17.12.2021, ešte pred tým ako žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia; odvolanie žalovaného podané prostredníctvom jeho právneho zástupcu tak bolo podané neoprávnenou osobou, a preto je nevyhnutné ho odmietnuť; ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný napriek podanému odvolaniu dňa 01.04.2022 poskytol žalobkyni značnú časť dokumentov, k odovzdaniu ktorých bol zaviazaný uznesením, a preto minimálne v tejto časti uznal dôvodnosť a rozsah uznesenia; zdôraznila, že žalovaný v odvolaní uviedol viacero nepravdivých tvrdení; jeho tvrdenie, že bolo uzatvorených viacero dodatkov k zmluve nie je nepravdivé, nakoľko bol uzatvorený iba jeden dodatok; nepravdivé je aj tvrdenie žalovaného, že vykonal všetky dohodnuté práce podľa zmluvy o dielo a vyzval žalobkyňu na prevzatie diela, čo je v rozpore s výzvou žalobkyne o dokončenie diela zo dňa 03.08.2021, ako aj s odstúpením od zmluvy o dielo z jej strany; vyjadrenie žalovaného o nemožnosti odovzdania dokumentov o skúškach, kvôli potrebe vykonania skúšok až tesne pred ukončením prác, je zavádzajúce a protirečí obsahu dokumentov, ktoré žalovaný už odovzdal, keďže niektoré boli vystavené ešte v roku 2021; žalovaný tvrdí, že nesúhlasí s odstúpením žalobkyne od zmluvy o dielo, avšak až doteraz o svojom nesúhlase s odstúpením žalobkyňu neoboznámil; k žalovaným namietanému porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, žalobkyňa uviedla, že tento odvolací dôvod

sa týka iba vád konania, ktoré predchádzalo vydaniu sporného rozhodnutia, resp. vád samotného rozhodnutia, a nie konania, ktoré nasleduje až po vydaní napádaného rozhodnutia; opravný prostriedok sa podáva voči rozhodnutiu a nie voči jeho podkladom, ktorým je v tomto prípade návrh na vydanie neodkladného opatrenia; okrem toho žalovaný mal v rámci 15. dňovej lehoty na podanie odvolania možnosť oboznámiť sa s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia nahliadnutím do súdneho spisu; žalovaným namietané podmienky netvoria procesnoprávne podmienky vydania rozhodnutia; oprávnenosť držby dokumentov, povinnosť vydať (zabezpečiť) tieto dokumenty a ich individualizácia vyplývajú z hmotného práva (ide o hmotnoprávne podmienky), ktorým je v danom prípade zmluva o dielo a súvisiace hmotnoprávne predpisy; tieto podmienky boli splnené a v uznesení, resp. v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia dôkladne popísané a preukázané; k údajnej nedostatočnosti individualizácie dokumentov žalobkyňa dodáva, že predmetom podnikania žalovaného je stavebná činnosť, a preto mu musí byť známe presné vymedzenie dokumentov a použitej terminológie, ktoré sú predmetom požiadaviek žalobkyne; námietky žalovaného ohľadom nepreukázania potreby neodkladnej úpravy pomerov sú neurčité a nečitateľné, nakoľko z bodu 17. uznesenia jasne vyplýva potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným, nakoľko súčasťou užívacieho práva podľa § 123 Občianskeho zákonníka je aj právne užívanie nehnuteľnosti na základe kolaudačného rozhodnutia, ktorého vydaniu žalovaný bezdôvodne bráni neposkytnutím dokumentov a bráni tak aj žalobkyňi v užívaní nehnuteľnosti; vydaným neodkladným opatrením je dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi stranami sporu, a preto je absolútne nedôvodné, aby súd zaväzoval žalobkyňu k podaniu žaloby vo veci samej; v rozpore s právnym poriadkom sú aj vyjadrenia žalovaného o zádržnom práve; s poukazom na vyššie uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej náhradu trov konania.

2.3 Žalovaný v replike zo dňa 30.05.2022 (č.l. 135-137 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu na úvod upovedomil odvolací súd o začatí exekúcie, na základe ktorej si žalobkyňa od neho vymáha splnenie napadnutého uznesenia; ďalej uviedol, že splnomocnenie udelené žalovaným jeho advokátovi je v plnom rozsahu platné a postačujúce na zastupovanie žalovaného v odvolacom konaní; text plnomocenstva je určitý a zrozumiteľný, pričom výslovne odkazuje na právo zastupovať žalovaného pri odvolacom konaní v rozsahu ustanovení C.s.p.; k rozhodnutiu Ústavného súdu SR, na ktoré poukázala žalobkyňa žalovaný uviedol, že toto riešilo skutočnosť, či generálne plnomocnenstvo zahŕňa aj oprávnenie splnomocnenca podať ústavnú sťažnosť; časť rozhodnutia citovaná žalobkyňou bola vyjadrená iba na okraj a nemožno z nej vyvodzovať absolútnu neplatnosť všetkých generálnych plných mocí bez zohľadnenia konkrétnych okolností prípadu; žiadne ustanovenie C.s.p. neobsahuje požiadavku, aby bol rozsah zastupovania advokáta v plnomocenstve vymedzený konkrétnym konaním alebo presne špecifikovaným predmetom konania; pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že žalovaný odovzdaním listín v zmysle protokolu zo dňa 01.04.2022 uznal dôvodnosť a rozsah nariadeného neodkladného opatrenia, žalovaný poukázal na moment vykonateľnosti neodkladného opatrenia, ktorý sa neviaže na jeho právoplatnosť; žalovaný sa pokúšal so žalobkyňou dohodnúť a odovzdať jej stavbu a to aj napriek jej dlhu voči žalovanému; to, že žalovaný nereagoval na neplatné odstúpenie od zmluvy o dielo nemožno považovať za uznanie odôvodnenosti odstúpenia; vzhľadom na argumentáciu žalobkyne k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces žalovaný uviedol, že doručovanie neodkladného opatrenia, jeho návrhu a podkladov je súčasťou konania pred súdom, pri ktorom môže byť porušené právo na spravodlivý súdny proces; k tvrdeniu žalobkyne, že nie je možné podať odvolanie proti podkladom rozhodnutia žalovaný uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádza z návrhu žalobkyne a jej podkladov, tak je nemysliteľné, aby súčasťou argumentácie v odvolaní nebolo rozporovanie dôkazov a tvrdení, z ktorých napadnuté rozhodnutie vychádza; vyjadrenie žalobkyne, že žalovaný si mal sám obstaráť návrh na vydanie neodkladného opatrenia a jeho podklady je v rozpore s ustanovením § 331 ods. 1 C.s.p. a žalovaný by mal takýmto konaním fakticky skrátenú prípravu na podanie odvolania; žalovaný uviedol aj to, že pri argumentácii v odvolaní rozhodne z jeho strany nedošlo k zámene hmotnoprávných a procesnoprávných podmienok ako uvádza žalobkyňa; vydané neodkladné opatrenie je vo svojej podstate nevykonateľné a nevymáhateľné pre jeho neurčitosť; k obsahu vlastníckeho práva žalobkyne žalovaný uviedol, že toto nezahŕňa právo žiadať od tretích osôb svojvoľne dokumenty potrebné k užívaniu stavby.

2.4 Žalobkyňa v duplike zo dňa 24.06.2022 (č.l. 152-154 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že si v exekučnom konaní vymáha iba tie dokumenty, ktoré jej neboli doteraz žalovaným poskytnuté a nie už čiastočne splnený nárok ako tvrdí žalovaný; uplatňovanie zákonných práv zo strany žalobkyne nemožno v žiadnom prípade považovať za zámer vytvárať žalovanému neúčelné a neodôvodnené náklady, ani za konanie v úmysle spôsobiť žalovanému škodu; ďalej žalobkyňa

zopakovala svoje tvrdenia uvedené už v odvolaní ohľadom nesúladu splnomocnenia so zákonom a uznania nároku žalobkyne z dôvodu odovzdania časti dokumentov; skutkové tvrdenia, ktoré boli preukázané v konaní, žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátil a nepreukázal ani to, že nie je daná naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov; opätovne uviedla, že nedoručenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súčasne s uznesením neznemožnilo žalovanému realizáciu jeho práva na spravodlivý proces; čo sa týka individualizácie listín, sám žalovaný spôsobil, že ich žalobkyňa nemôže bližšie špecifikovať, keďže ona nemá vedomosť o ich špecifikácii, pretože to bol práve žalovaný, ktorý mal určité dokumenty zabezpečiť; dokumenty sú síce špecifikované všeobecne, no stále v súlade so zmluvou o dielo.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

3.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.1 Odvolanie žalovaného je dôvodné.

4.2 Na úvod považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že nie je správna argumentácia žalobkyne vo vyjadrení k odvolaniu o tom, že odvolanie, ktoré podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu (plnomocenstvo na č.l. 72 spisu), bolo podané neoprávnenou osobou; žalobkyňa uvedený názor odôvodňuje skutočnosťou, že všeobecné (generálne) plnomocenstvo udelené žalovaným svojmu právnenému zástupcovi je absolútne neplatné s poukazom na jeho rozpor s ustanovením § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo má vyplývať z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 353/2012 zo dňa 01.08.2012 ako i s poukazom na jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť; čo sa týka uvedeného uznesenia ústavného súdu, odvolací súd poukazuje na to, že toto vychádza z odlišných skutkových aj právnych základov ako je tomu v predmetnom spore, keď Ústavný súd SR sa v ňom zaoberal procesným zastúpením pre konanie pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ktorého nedostatok viedol k odmietnutiu ústavnej sťažnosti lebo bola podaná zjavne neoprávnenou osobou a len na okraj (bez ďalšej právnej záväznosti) sa vyjadril k zastúpeniu v zmysle § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/95/2019 zo dňa 29.01.2020); odvolací súd naopak poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, ktorá udelenie všeobecnej (generálnej) plnej moci právnickou osobou akceptuje a v žiadnom prípade ho nepovažuje za absolútne neplatný právny úkon (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/12/2007 zo dňa 25.11.2008, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/37/2008 zo dňa 30.06.2008, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/57/2019 zo dňa 22.10.2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/95/2019 zo dňa 29.01.2020); odvolací súd dáva konkrétne do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/57/2019 zo dňa 22.10.2019 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 65/2020, v ktorom sa najvyšší súd obšírne zaoberal uvedenou problematikou a dospel k záveru, že: „ustanovenie § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje všeobecné vymedzenie subjektov, prostredníctvom ktorých robí právnická osoba právne úkony navonok, keďže právna úprava vychádza z toho, že právny úkon štatutárneho orgánu za právnickú osobu nie je konaním v zastúpení, ale priamym - osobným konaním právnickej osoby; citované ustanovenie síce uvádza, že právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia štatutárne orgány, avšak táto konštrukcia je použitá práve pre vymedzenie univerzálneho oprávnenia konať v mene právnickej osoby a nepredstavuje preto obmedzenie, resp. vylúčenie zastúpenia právnickej osoby; uvedené potvrdzuje aj systematické zaradenie tejto normy v rámci úpravy postavenia právnických osôb a tiež to, že § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka predpokladá konanie právnickej osoby (podnikateľa) priamo štatutárnym orgánom, ale pripúšťa tiež konanie prostredníctvom zástupcu; v tomto smere je tiež potrebné poukázať na všeobecnú úpravu zastúpenia na základe plnomocenstva (§ 31 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktorá v dovolaní napadnutom rozhodnutí odvolacieho súdu ostala bez povšimnutia; ustanovenie § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť dať sa pri právnom úkone zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou; z hľadiska osoby splnomocnenca, základné požiadavky na jeho osobu ako zástupcu vyplývajú zo

spoločnej úpravy zastúpenia, pričom splnomocnencom nemôže byť osoba, ktorá nie je sama spôsobilá na právny úkon, o ktorý ide, ani osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami splnomocniteľa (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka); pri plnomocenstve udelenom právnickej osobe vzniká právo konať za splnomocniteľa štatutárnemu orgánu tejto osoby alebo osobe, ktorej tento orgán udelí plnomocenstvo; podľa § 33a Občianskeho zákonníka ak je splnomocnencom právnická osoba, splnomocnenec je oprávnený udeliť plnomocenstvo inej osobe, aby namiesto neho konala za splnomocniteľa; pokiaľ je splnomocnencom právnická osoba, právo konať za splnomocniteľa má okrem štatutárneho orgánu aj iná osoba, ktorej právnická osoba udelí plnomocenstvo, pričom zákon žiadne obmedzenia vo vzťahu k "inej osobe" ani z hľadiska požiadaviek na jej osobu a ani k rozsahu takého plnomocenstva nevymedzuje; oprávnenie udeliť plnomocenstvo právnickou osobou teda Občiansky zákonník vyslovene predpokladá a pripúšťa; na osobu splnomocniteľa zákon nekladie osobitné požiadavky okrem toho, že splnomocniteľ musí byť nevyhnutne spôsobilý na právny úkon, ktorý má v jeho zastúpení splnomocnenec vykonať; nie je rozhodujúce, či je osobou splnomocniteľa fyzická alebo právnická osoba, a preto je plnomocenstvo oprávnená udeliť nielen fyzická, ale aj právnická osoba; z hľadiska rozsahu plnomocenstva je potrebné poukázať na ustanovenie § 31 ods. 4 veta druhá Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje možnosť udelenia plnomocenstva na viacero úkonov, ktoré (okrem podmienky písomnej formy) neurčuje žiadne pravidlo obmedzujúce počet alebo povahu úkonov, ktoré môžu byť predmetom plnomocenstva; rozsah udeľovaného plnomocenstva je tak výlučne na vôli splnomocniteľa; pokiaľ by bolo vôľou zákonodarcu akýmkoľvek spôsobom obmedziť alebo vylúčiť udelenie plnomocenstva pri právnických osobách, toto obmedzenie by bolo celkom iste vyjadrené v normatívnom texte Občianskeho zákonníka;" k argumentácii žalobkyne ohľadom neurčitosti a nezrozumiteľnosti plnomocenstva odvolací súd udáva, že Občiansky zákonník, ani Civilný sporový poriadok neurčuje spôsob akým má byť vymedzený rozsah plnomocenstva, ani neurčuje povinnosť vymedziť v plnomocenstve predmet konania a označenie strán ako argumentuje žalobkyňa, pričom vzhľadom na to, že v tomto konaní bolo predložené všeobecné (generálne) plnomocenstvo, považuje odvolací súd také vymedzenie jeho rozsahu, ako je uvedené v plnomocenstve (č.l. 72 spisu), za správne a dostačujúce; s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávnenou osobou.

4.3 Neodkladné opatrenie slúži k zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu; podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené; podľa súdnej praxe „pred rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy, a preto rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia a nevykonáva sa dokazovanie v rozsahu ako v základnom konaní“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/25/2019 zo dňa 25.06.2019); z uvedeného je zrejmé, že osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a požiadavka rýchlosti prevláda pred úplným preukázaním uplatneného nároku; z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie; je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana; návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný najmä vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán nie je naliehavá a strana dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo svoju obavu o ohrozenie exekúcie; iba samotná domnienka ohrozenia práva alebo domnienka možnosti ohrozenia exekúcie nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

4.4 Z vyššie uvedených hľadísk posudzoval predmetnú vec aj odvolací súd. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa osvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy vzťahov ako aj nebezpečenstvo hroziacej ujmy v prípade nevydania ňou požadovaných dokumentov; odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa dostatočne neosvedčila splnenie podmienok na bezodkladnú úpravu pomerov strán, pretože sa jej nepodarilo osvedčiť základné skutočnosti pre osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana navrhovaným neodkladným opatrením ani skutočnosti odôvodňujúce naliehavú potrebu upraviť vzťahy sporových strán navrhovaným neodkladným opatrením; v tomto štádiu konania nebolo osvedčené ani preukázané, či došlo k zániku právneho vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o dielo uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, od ktorého zániku (odstúpenie od zmluvy o dielo) vyvodzuje žalobkyňa povinnosť

žalovaného vydať dokumentáciu potrebnú pre kolaudáciu domu, a platnosť ktorého odstúpenia naopak žalovaný popiera, ktorý tiež namieta, že žalobkyňa ako veriteľ je v omeškaní s prijatím dlhu, zatiaľ podľa neho nedošlo k odovzdaniu a prevzatíu diela (stavby) a žalobkyňou nebola uhradená plná cena diela, na základe čoho nemá žalovaný povinnosť vydať žalobkyňi ňou požadovanú dokumentáciu; vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že nebol jednoznačne osvedčený základ sporu, t.j. dôvod, pre ktorý by bol žalovaný povinný vydať žalobkyňi ňou požadované dokumenty, keď zatiaľ nebolo osvedčené (ani preukázané), či bolo odstúpenie od zmluvy zo strany žalobkyne platné, či si žalovaný splnil, resp. nesplnil svoje povinnosti v zmysle zmluvy o dielo (rovnako aj žalobkyňa) a teda nie je zrejmé, či vôbec žalovaný zadržiava predmetné dokumenty požadované žalobkyňou u seba neoprávnene (a nie v súvislosti so záväzkovým dojednaním v zmysle zmluvy o dielo), čo je jedným z predpokladov dôvodnosti nároku na vydanie veci; preskúmanie dôvodnosti tvrdení strán pritom presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia, pretože by si nepochybne vyžiadalo vykonanie riadneho dokazovania ohľadne sporných skutkových tvrdení strán; okrem toho súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vydať všetky dokumenty žiadané žalobkyňou, bez stotožnenia týchto dokumentov a preverenia či vôbec tieto konkrétne dokumenty má žalovaný v zmysle zmluvy o dielo žalobkyňi vydať; k stotožneniu uvedených dokumentov je potrebné vykonať dokazovanie vo veci, pričom preskúmanie predmetných dokumentov podľa názoru odvolacieho súdu presahuje rámec osvedčovania skutočností v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia; pokiaľ sa žalobkyňa voči žalovanému domáha vydania vecí (dokumentov), jej povinnosťou bolo aspoň osvedčiť, že požadované veci (dokumenty) skutočne existujú a sú neoprávnene v dispozícii žalovaného, t.j. nemôže ísť o veci (dokumenty), ktoré prípadne mal žalovaný povinnosť zaobstaráť podľa zmluvy o dielo, pretože konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobkyňa domáha vydania vecí, nemôže nahradiť žalobu o splnenie povinnosti zo zmluvy o dielo; pre záver o dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje ani samotná tvrdená skutočnosť, že žalovaná prípadne veci (dokumenty) potrebuje pre účely kolaudačného konania, pretože z uvedeného samo osebe nevyplýva, že žalovaný je povinný veci (dokumenty) zabezpečiť; pre úplnosť navyše zo samotnej zmluvy o dielo vyplýva, že niektoré požadované dokumenty nemá povinnosť zabezpečiť žalovaný ako zhotoviteľ, resp. ich nemá povinnosť vydať (napr. článok II bod 2 ohľadne projektovej dokumentácie, ktorú mal predložiť objednávatel', resp. článok XV bod 2, podľa ktorého nemá zhotoviteľ povinnosť vydať projektovú dokumentáciu ani stavebný denník); na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je potrebné zmeniť a návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietnuť.

4.5 Za dôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalovaného v odvolaní týkajúcu sa absencie poučenia zo strany súdu prvej inštancie o možnosti podania žaloby žalovaným; odvolací súd konštatuje, že pokiaľ súd pred začatím konania nariadi neodkladné opatrenie a neuloží povinnosť navrhovateľovi (žalobcovi) podať v určitej dobe žalobu, poučí osobitným výrokom v zmysle § 337 ods. 1 C.s.p. stranu, ktorej neodkladným opatrením ukladá nejakú povinnosť, že táto strana (ak nie je spokojná s úpravou pomerov medzi stranami, ktorá vznikla neodkladným opatrením, a ktorá by sa inak považovala za trvalú) môže podať proti žalobcovi neodkladného opatrenia samostatnú žalobu vo veci samej a poučí ju aj o právnych následkoch s tým spojených; uvedené ustanovenie sa aplikuje v záujme rovnosti sporových strán a zabezpečenia adekvátnej ochrany práv a právom chránených záujmov osôb, proti ktorým takéto neodkladné opatrenie smeruje; následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 C.s.p., o čom musí byť druhá strana (potenciálny žalobca) tiež poučená v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia; súd prvej inštancie pochybil, keď nariadil neodkladné opatrenie bez dodržania vyššie uvedeného postupu a uvedeným konaním súdu prvej inštancie došlo aj k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/135/2017 zo dňa 26.09.2018 alebo sp. zn. 6Cdo/22/2019 zo dňa 11.12.2019 uverejnené v zbierke ako R 40/2020).

4.6 Odvolací súd sa však nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného o tom, že nedoručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia malo byť porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces; je pravdou, že súd prvej inštancie opomenul žalovanému doručiť spolu s napadnutým uznesením aj návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia s jeho prílohami, tak ako mu túto povinnosť ukladá ustanovenie § 331 ods. 1 C.s.p.; nedodržanie uvedeného procesného postupu však nedosahuje podľa odvolacieho súdu takú intenzitu, ktorá by opodstatňovala záver o porušení práva na spravodlivý súdny proces žalovaného, najmä keď z uznesenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že tento v uznesení detailne opísal tvrdenia žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a čoho sa podaným návrhom žalobkyňa domáha, žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s návrhom na nariadenie neodkladného

opatrenia aj s jeho prílohami v elektronickom súdnom spise a zároveň súd prvej inštancie dodatočne doručil žalovanému tento návrh aj s prílohami (č.l. 158 spisu); procesným pochybením súdu prvej inštancie ani nedošlo k znemožneniu uskutočňovania procesných práv žalovaného, keďže žalovanému nebola odňatá možnosť podať odvolanie, ktorý toto svoje právo vykonal a obsahlo v ňom svoje odvolacie námietky sformuloval; okrem toho odvolací súd dodáva, že vzhľadom na zmenu uznesenia súdu prvej inštancie a zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, stratila uvedená námietka žalovaného svoju opodstatnenosť.

5. Odvolací súd v dôsledku zmeny napadnutého uznesenia rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie; v dôsledku zmeny napadnutého uznesenia v zmysle zamietnutia návrhu žalobkyně bol žalovaný v plnom rozsahu úspešný, preto podľa § 255 ods. 1 C.s.p. mu proti žalobkyni vznikol nárok na plnú náhradu trov konania (trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania); preto odvolací súd priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %), ktorý zahŕňa trovy pred súdom prvej inštancie ako aj trovy odvolacieho konania; nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p.; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.